

Петровданско сабрање у Цетињском манастиру

Празник Светих апостола Петра и Павла – Петровдан саборно и молитвено је прослављен данас у Цетињском манастиру.

Светом архијерејском литургијом началствовао је Његово високопреосвештенство Митрополит кемеровски и прокопијевски г. Аристарх из Руске цркве, а саслуживали су Његово високопреосвештенство изабрани Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, Пресовећени Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило са свештенством и свештенмонашством, уз молитвено учешће вјерног народа.

У литургијској бесједи након читања Јеванђеља сабранима се ријечима поуке обратио Преосвећени Епископ буеносајрески јужно-централноамерички Кирило који је казао да нам Црква данас предлаже образац вјере и ревности за Цркву Божију. Објаснио је да је Господ питао своје ученике: Ко сам ја? због тога што том вјером коју је први исповиједио камен вјере – Свети апостол Петар, ми налазећи Бога у Господу Исусу Христу, налазимо себе и своје спасење. Христос је дошао у овај свијет јер је човјеку било немогуће да се

спасе, да би у ток наше историје увео тај свој божанствени ход од Оца ка нама и од нас као Оцу и тиме нас укључио у своју ипостас:

“Он није примио само једног човјека, није примио само Петра, иако је Петар први познао да га је Христос већ примио у своја њедра, него је примио све нас који се спасавамо, како то богослови Свети апостол Павле, да нас је Господ имао у свом плану прије постања свијета, да нас све угради у Христа и обожу, учини једнакима слави свога Сина јединороднога. То је предвјечни план, предвјечни савез Свете Тројице који се испунио у Христа”, бесједио је владика Кирило.

Нагласио је да није било лако у Христу познати Бога, јер је имало у Израиљу много великих људи, пророка, чудотвораца, али је требало да дође Онај који је Бог по суштини, ипостас, друго лице Свете Тројице, да га познамо као таквога: “Није било лако Петру рећи: Ти си тај месија Христос, који је требало да дође, јер је то означавало да своју судбину, и не само своју него судбину читавог човјечанства, предаје у руке Њему. То је та тврда исповијест Петрова на којој се темељи Црква од постанка па све до данашњег дана и до краја свијета и вијека, на тој вјери да нас Бог није оставио, да је Бог са нама. Али да је Бог и Тројична љубав која треба у потпуности да саврши наше спасење.”

Затим је подсјетио да ће се касније Петар одрећи Христа, објашњавајући да је то због тога што је човјеку потребно, пошто је саздан по лику Божем, по лику Свете Тројице да га окрили сила с висине, сила Светотројичине благодати.

“И Светом Петру је било потребно да га окрили сила с висине, да би он постао неустрашиви проповједник и велики чудотворац. Велике дарове Бог је подарио Петру за то његово исповиједање: васкрсавао је мртве, 3.000 и више душа крстило се послје његове проповиједи и многа друга чудеса”, подсјетио је Преосвећени Епископ буеносајрески јужно-централноамерички и додао да су већ тада, послје силе са висине, сва гоњења због којих се Петар раније био одрекао, ученицима Христовим била на радост. По томе су постали блажени: Блажени сте кад вас прогоне, срамоте, имена Мога ради!

Петар је био прости рибар, човјек из народа, а таква величина духовна, што је показатељ велике силе Боже. Али није се Христос на томе зауставио, казао је владика, јер није хтио да кажу да је његова проповијед и вјера за просте људе, него је изабрао други сасуд Павла који је био фарисеј, учен у свим законима тадашњег времена. Али Павле се други начин обратио, на њега је морала дејствовати сила Божија.

“Он касније говори да није од човјека примио откривење него директно од

Исуса Христа који му се јавио у Дамаску, благим гласом, али са силом која је исијавала из Њега, са силом свјетлости благодатне која је Павла ослијепила. И тада тај ревнитељ за отачка предања, за закон, постаје и остаје до дан-данас највећи ревнитељ и проповједник Цркве Христове, мисионар, покретачка сила Цркве.”

По његовим ријечима ако је Петар онај камен на коме стоји Црква, који је чува у искушењу да се не помјери, тада је Павле био главна покретачка сила Цркве која је градила, стројила и физички здања цркве, али нарочито та духовна здања у срцима људи.

“Та два проповједника, велика ревнитеља, Божија човјека, богоугодника, чудотворца, Црква нам данас показује као примјере, да се угледамо на њихову вјеру и ревност”, казао је владика и поручио да и ми данас када нас спопадне искушења да не ослабимо него да се угледамо на те великане Цркве Христове.

Преосвећени владика Кирило је нагласио да је Цркву сачувала вјера, ревност за истину праву, за сваку душу која изграђује Цркву кроз вријеме, те да су у њој просијали многи светитељи, међу којима из нашег народа: Петар Атонски, Петар Коришки, Свети Петар Цетињски и Свети Петар Други Ловћенски Тајновидац који су исто тако претрпјели велика искушења јер ни овдје није било лако одржати вјеру:

“Нека би Свети апостоли Петар и Павле прије свега својом вјером, својом силом, коју су примили од Бога, надахнули Цркву у Црној Гори. А вјером Петровом и ревношћи Павлом су биле надахнуте и литије у Црној Гори недавно, гдје је народ нашао себе јер је показао да је он Христов народ, да свој живот види у Светињи Божијој, у Цркви Његовој. Видио је народ себе у Христу, да је његов живот сачуван у Христу и да ће се он у поноћи јавити када за то дође пуноћа времена, е том вјером апостола Петра и Павла живи народ овдје”, закључио је Преосвећени Епископ буеносајрески јужно-централноамерички Кирило.

На крају Литургије благосиљан је и пререзан славски колач у част Светих апостола Петра и Павла, послије којег се сабранима обратио изабрани Митрополит Јоаникије и Митрополит кемеровски и прокопијевски г. Аристарх.

Митрополит Јоаникије је честитајући празник Светих првоврховних апостола Петра и Павла, казао да нас овај празник грије свјежином свете апостолске вјере, коју су Свети апостоли послије Христовог Васнесења и Силаска Светога

Духа на њих, када су се обукли у силу са висине, проширили кроз цио васиони свијет:

“То сјеме које су посијали Свети апостоли ниче и цвјета и напредује и доноси свете плодове кроз сву историју”, бесједио је изабрани Митрополит и подсјетио да народ овога краја на овај велики празник долази да прослави Свете апостоле и нашега оца Светога Петра Цетињскога, јер је Светога Петра Цетињскога поистовјетио са апостолима те их на овај свети празник подједнеко слави.

Високопреосвећени је изразио велику радост што у овом петровданском сабрању учествује и Високопреосвећени Митрополит кемеровски и прокопијевски г. Аристарх, који је више пута долазио у Црну Гору, посјећивао је и блаженопочившег Митрополита Амфилохија и Епархију будимљанско-никшићку и предводио литију за празник Светога Василија Острошког у Никшићу.

“Учинио је много за повезивање Црне Горе са његовом Епархијом, наша Цетињска богословија се побратимила са богословијом у његовој Митрополији. Иако је наш драги владика у далеком Сибиру, својом љубављу, учинио је његов народ и његову епархију нама веома блиском, и то је велика радост. Из хладног Сибира дошла нам је топлина вјере и љубави, доброте и братског осјећања, које не могу раздвојити никакве границе, јер у вјери граница нема. Вјера је апостолска, васељенска, саборна”, поручио је изабрани Митрополит Јоаникије.

Затим је владика Јоаникије поздравио Његову екселенцију Владислава Масленикова, амбасадора Руске Федерације у Црној Гори, истичући да његово присуство овај празник чини још радостнијим.

“Право је задовољство срести таквога човјека и дипломату. Велика нам је радост што је са нама. Преко Митрополита Аристарха и Његове екселенције амбасадора Владислава Масленикова данас је овдје присутна и руска држава и Руска православна црква. Црна Гора треба да памти старе освештане везе са Русијом и не треба да заборавља и ми тиме не промовишемо никакву политику, него промовишемо братску љубав и обнављамо памћење. На такав начин градимо и будућност”, поручио изабрани Митрополит.

У даљем обраћању изабрани Митрополит црногорско-приморски Јоаникије је истакао да је Митрополит Аристарх први архијереј неке од Помјесних цркава који нас је посјетио након упокојења нашег блаженопочившег Митрополита

Амфилохија, истичући да то није случајно.

“Вашу љубав смо имали прилике да осјетимо, и никада иако смо доста далеко географски, нисмо се раздвојили већ дуги низ година, откад сте дошли први пут у Црну Гору. Хвала Вам на вашем доласку, љубави, доброти. Хвала Вам што сте данас заједно са нама узнијели своје свете молитве Господу, што сте начаствовли службом и што сте нам донијели радост и својим служењем и својим присуством. Нека је благословен онај који долази у име Господње и сада и у убудућа времена. Амин”, казао је владика Јоаникије закључивши да кроз ове сусрете упознајемо и руски народ и далеки Сибир.

У спомен на овај сусрет поред деснице Светог Јована Крститеља, Његово високопреосвештенство изабрани Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је уручио Његовом високопреосвештенству Митрополиту кемеровском и прокопијевском г. Аристарху икону Светог Јована Крститеља:

“Он који нам својом руком указује на Царство небеско, да и Вама и Вашој пастви буде руководитељ према Царству небеском. Амин, Боже дај и на многаја љета“, казао је Његово високопреосвештенство изабрани Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Високопреосвећени Митрополит кемеровски и прокопијевски г. Аристарх је на крају заблагодарио на топлем дочеку и лијепим ријечима, благословио све сабране и владици Јоаникију уручио икону на дар.

Петровданско сабрање у Цетињском манастиру је настављено за трпезом љубави.

mitropolija.com